

B-ová, tato se přihlásila k dědictví bezvýjimečně, a není tu podmíněk § 92 nesp. říz. pro sepsání inventáře, není vůbec důvodu, by z úřadu a řízením nesporným byl vyšetřován stav pozůstalostního jmění. Za základ projednání pozůstalosti bude vzíti podle § 114 nesp. říz. místo-přísežná udání universální dědičky. K poukazu stran, by podaly žalobu v určité lhůtě, není důvodu, a neposkytuje zákon k tomu opory, tím méně k stanovení určitých následků pro případ nedodržení lhůty. Usnesení obou nižších soudů byla proto zrušena, a to i v částech nenapadnutých, neboť žádná strana nemohla nabýti a nenabyla z nich práv. Na pozůstalostním soudě bude, aby především přiměl vdovu Marii J-ovou k určitému prohlášení o dědických nárocích, a nebude-li je činiti, projednal a odevzdal pozůstalost podle udání a návrhů universální dědičky.

Čís. 9527.

Nárok nemanželského dítěte proti rodičům nemanželské matky na výživné jest uplatňovati v nesporném řízení.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, R I 1021/29.)

Nemanželské dítě domáhalo se žalobou na otci své matky placení výživného. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu. Důvody: O nárocích nemanželského nezletilce o poskytování výživy ve smyslu § 166 obč. zák. proti rodičům matčiným, v projednávaném případě proti žalovanému dědovi, rozhodovati jest vzhledem k rodinnému poměru mezi dědem s matčiny strany a nezletilcem v řízení nesporném. Teprve, kdyby tu byly podmínky § 2 čís. 7 nesp. říz., kdyby opatření v této věci patřící do nesporného řízení bylo závislé na zjištění sporných právních otázek anebo skutkových okolností, jež lze jen po formálním řízení průvodním zjistiti, má soud účastníky odkázati na pořad práva. Poněvadž žalující strana ani netvrdila, ani neprokázala, že se bezvýsledně dovolávala řízení nesporného, a že se svými vyživovacími nároky byla poukázána na pořad práva, nelze o nárocích těch pro nepřípustnost pořadu práva ani jednati, ani rozhodovati.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení jest po právní stránce úplně správné a stačí vzhledem k vývodům rekursním dodatí toto: Odvolací soud poukazuje vystižně na to, že i v poměru mezi nemanželským dítětem a jeho dědem s mateřské strany (žalovaným) jde o rodinný poměr. (§ 155 a násl. obč. zák.). Matka nemanželského dítěte zůstává jeho matkou a její otec jeho dědem bez ohledu na to, kdo jest otcem dítěte a jakým způsobem se zjistí nemanželské otcovství a jakým způsobem bude nemanželský otec přidržán, by plnil otcovské povinnosti. Stěžovatel přehlíží

podstatu předpisů § 163 obč. zák. a § 166 prvý odstavec obč. zák. v novém doslovu (dříve § 166). Předpisy tyto, pokud se jimi odkazuje zjištění nemanželského otcovství a nárok na výživu proti nemanželskému otci na pořad práva, jsou vlastně jen výjimkou ze všeobecné základní zásady § 21 obč. zák. a § 185 nesp. říz., podle nichž péče o zájmy nezletilců jakožto osob požívajících zvláštní zákonné ochrany odkázána jest na pořad nesporného řízení. Předpis § 16 první dílčí novely k obč. zákonu není nic jiného než že v určitých případech sjednává při úpravě výživy nemanželského dítěte proti otci zase platnost řečené všeobecné zásady. Předpis § 16 novely nemá nic společného s předpisem druhé věty § 166 obč. zák. v novém doslovu, třeba oba tyto předpisy jsou podle § 9 první dílčí novely nyní sloučeny v jeden §. Jak ze zprávy komise pro justiční věci příl. čís. 78 b) k stenografickému protokolu panské sněmovny sezení XXI 1912 patrně, nemělo spojení dřívějších §§ 166 a 167 obč. zák. v jeden (§ 166 v novém doslovu) za účel, by tím bylo vysloveno, že se úprava výživného proti nemanželské matce a proti prarodičům s mateřské strany odkazuje na pořad práva Stěžovatel neprávem poukazuje na rozhodnutí čís. 1429 sb. n. s., kde šlo o uplatnění nároku podle § 171 obč. zák. Že stěžovatelé nemohou se dovolávat předpisu § 2 čís. 7 nesp. říz., vyložil správně již odvolací soud.

Čís. 9528.

Zákonnými prostředky k vydobytí převodního poplatku jsou jen vnucené zřízení zástavního práva, vnucená správa, v níž bylo řádně pokračováno, vnucená správa administrativní, byla-li v pozemkové knize poznamenána, a vnucená dražba, nikoli však návrh na omezení exekuce k vydobytí poplatku, aniž přihláška poplatku k dražbě.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, R I 1022/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost nepřikázal soud prvního státního soudu v přednostním pořadí převodní poplatek. Důvody: Pro převodní poplatek z roku 1924 bylo sice na nemovitosti, již se poplatek týká, zaznamenáno právo zástavní dne 2. února 1926, ale od té doby nebylo ve vymáhání poplatku z nemovitosti zákonnými prostředky pokračováno, takže právo na přednostní zaplacení do dne dražby, t. j. 26. března 1929 uplynutím zákonné lhůty tříleté již zaniklo. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ve stížnosti se uvádí, že promlčení přednostního práva ohledně převodního poplatku nastalo exekučním návrhem ze dne 24. správně 23. března 1927, avšak ve skutečnosti nelze o přetržení promlčení mluvit, neboť tímto návrhem nebylo pokračováno ve vymáhání poplatku z nemovitosti, nýbrž šlo o omezení exekuce. Rovněž tak nelze mluvit o přetržení promlčení přihlášením poplatku ke dražbě, neboť zákon tento účinek přihlášce k dražbě nepřiznává.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.